
ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
Розділ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ДІАЛОГОМ В УКРАЇНІ	5
1.1. Сутність державного управління соціальним діалогом	5
1.2. Державне управління соціальним діалогом як об'єкт наукового дослідження	18
<i>Висновки до першого розділу</i>	<i>29</i>
Розділ 2. СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ДІАЛОГОМ В УКРАЇНІ	30
2.1. Еволюція державного управління соціальним діалогом	30
2.2. Розвиток системи державного управління соціальним діалогом в Україні	46
2.3. Організаційно-правові форми реалізації державного управління соціальним діалогом в Україні	55
2.4. Правове забезпечення державного управління соціальним діалогом в Україні	81
<i>Висновки до другого розділу</i>	<i>89</i>
Розділ 3. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ДІАЛОГОМ В УКРАЇНІ	91
3.1. Основні напрямки удосконалення державного управління соціальним діалогом в Україні	91
3.2. Розвиток правового забезпечення державного управління соціальним діалогом в Україні	107
3.3. Зарубіжний досвід державного управління соціальним діалогом та його адаптація в умовах України	115
<i>Висновки до третього розділу</i>	<i>130</i>
ВИСНОВКИ	132
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	136

ПЕРЕДМОВА

Сучасний стан державного управління в Україні засвідчує необхідність удосконалення змісту та наповненості управлінських процесів та явищ у найбільш уразливих сферах суспільного життя.

Соціально-економічний та політичний уклад України актуалізує важливі завдання на шляху євроінтеграції та побудови соціальної та правової держави. Розвиток суспільних процесів позначається виникненням конфліктних ситуацій навколо інтересів різних соціальних груп, громадян та держави з питань розподілу національного багатства та матеріальних ресурсів.

Актуальність наукового дослідження, що викладена в даній монографії, полягає в тому, що вирішення конфліктних ситуацій та зниження рівнів соціальної напруги має важливе значення для усєї вітчизняної системи державного управління. Це пояснюється складністю застосування політичних, соціально-економічних та управлінських засобів для запобігання виникненню соціально-економічних суперечностей, підтримання належного соціального клімату в державі, створення передумов для можливості виконання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими й службовими особами функцій і завдань у соціально-трудої сфері та пов'язаній з нею сфері соціального захисту населення.

Однією із суперечливих сфер державно-управлінського впливу на соціальні відносини є узгодження та баланс інтересів з приводу взаємних прав і обов'язків учасників соціально-партнерських відносин. Соціальна зумовленість повноважень публічного апарату влади у запропонованій сфері визначається можливістю використання нової форми узгодження інтересів держави, роботодавців та найманих працівників — соціального діалогу.

Державно-управлінський аспект соціального діалогу виражається у можливості пошуку оптимальної моделі взаємодії суб'єктів соціально-партнерських відносин, визначення достатнього обсягу їх повноважень для розв'язання соціально-економічних конфліктів.